

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 19 - 25 aprilie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe
joi, 23 aprilie 2015; ora 11.00 Sfânta Liturghie

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ “GHEORGHE ȘINCAI” BIHOR

vă **invită** la Expoziția aniversară

BIBLIA DE LA BLAJ

- 220 de ani de la tipărire -

Vernisajul expoziției va avea loc **joi, 23 aprilie 2015, ora 17.00** în sala mare a Bibliotecii de la parterul instituției. În cadrul expoziției vor putea fi văzute ediții vechi ale Bibliei în limbile latină, greacă, germană, română și maghiară din secolele XVI-XIX.

Evenimentul va fi urmat de un colocviu pe tema Bibliei cu specialiștii de la facultățile de profil din Oradea. Vă așteptăm cu drag!

RUGĂCIUNE

Toma nu a fost în Cenacol și îmi pare rău pentru el, Doamne, pentru că va rămâne în istorie ca ucenicul neîncrezător: dacă nu voi vedea, nu voi crede!

Dar, pe de altă parte, sunt mulțumit că el nu a fost, pentru că eu am darul credinței și am fost proclamați fericiți toți cei care cred în Cel Înviat fără să-L fi văzut și sunt mulțumit pentru frații mei neîncrezători, îndoielnici, pentru că Tu demonstrezi că înțelegi dubiile lor, le respecti uimirea.

Te rog, Doamne, crește-mi credința și ajută-mă să devin instrumentul iubirii tale pentru cine este în dubiu, pentru ca, învinsă orice uimire, să creadă și, plini de bucurie, să spună ca Toma: Domnul meu și Dumnezeuul meu.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Adriana Scurt, Viorica Pogăceanu, Ioan Tătar și Delia Radu** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *Urme pe cer și urme de piroane*

Un francez străbătea deșertul cu un arab ca și călăuză. Zi după zi, arabul îngenunchea pe nisipul arzător și îl chema pe Dumnezeuul său în rugăciune. Într-o seară, când arabul a îngenuncheat să se roage, francezul necredincios l-a întrebat: “De unde știi că există un Dumnezeu?” Călăuza s-a uitat un moment la el și apoi a răspuns: “De unde știu că există un Dumnezeu? Îți voi răspunde la această întrebare, dacă îmi dai voie să îți pun mai întâi eu una. De unde am știut în dimineața aceasta că o cămilă și nu un om a trecut pe lângă cortul nostru în timp ce dormeam noaptea trecută?” Francezul a râs și a spus: “Cum adică, am știut datorită urmei de copită de pe nisip. Acea urmă nu era de la piciorul unui om.” Arabul a privit atunci spre apus unde soarele apunând arunca raze roșii și aurii și violete pe bolta cerului, și arătând spre soare spuse: “Nici aceasta nu este urma lăsată de un om”.

Lumea din jurul nostru este plină de urmele lui Dumnezeu! Fiecare apus de soare, fiecare răsărit, fiecare copac, fiecare floare, fiecare lac, fiecare fir de iarbă, fiecare stea care strălucește pe bolta plină de diamante care învâluie această minunată lume a noastră – este o urmă lăsată de Creatorul nostru. Biblia ne spune: “Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria” (Psalm 19,1). Cel care poate vedea soarele roșiat scufundându-se în marea lui violacee, stropind cerul cu raze aurii și roșu aprins – și nu vede încă urmele Creatorului său – este ca o pereche de ochelari fără o pereche de ochi în spatele lor.

Însă Dumnezeu nu ne-a lăsat să urmăm calea spre El luându-ne după urme. S-a revelat pe Sine nouă prin paginile Cuvântului Său. Cartea naturii ne poate spune că există un Dumnezeu, dar numai Cartea lui Dumnezeu ne poate spune cum este El – și ce a făcut El pentru noi prin Isus Cristos, Fiul Său. Urmele apusului și răsăritului de soare ne pot spune că Dumnezeu există. Însă numai urmele piroanelor pe mâinile Mântuitorului nostru ne pot spune că Dumnezeu este IUBIRE.

Isus le-a apărut discipolilor Săi, și lui Toma, arătându-le cicatricile din palmele și din coasta Sa – cicatrice care sunt o dovadă a iubirii Sale; cicatrice care câștigă pentru noi victoria finală asupra morții; cicatrice care rostesc un milostiv cuvânt de înțelegere către rănile noastre; cicatrice pe care dacă le re-deschidem prin păcatul nostru, putem spera să se închidă din nou prin sincera și onesta noastră părere de rău.

Prea mult timp am fost duri cu Toma. El este acum purtătorul nostru de cuvânt. Înconjuțați și noi de cicatrice, spunem: “Dacă nu voi vedea, în mâinile Lui, semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede”. Văzând urmele rănilor, nu putem decât să spunem împreună cu Toma: “Domnul meu și Dumnezeul meu!”